

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 1 kwietnia 2015 r. – SIA „Private Equity Insurance Group”/AS „Swedbank”**

(Sprawa C-156/15)

(2015/C 198/32)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Private Equity Insurance Group”

Strona pozwana: AS „Swedbank”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 dyrektywy 2002/47/WE⁽¹⁾, dotyczący wykonania zabezpieczenia finansowego, rozpatrywany w świetle motywów 1 i 4 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie wyłącznie do rachunków wykorzystywanych w systemach rozrachunku papierów wartościowych, czy też w ten sposób, że ma on zastosowanie również do jakiegokolwiek rachunku założonego w banku, w tym do rachunku bieżącego, który nie jest używany do rozrachunku papierów wartościowych?
- 2) Czy art. 8 i 3 dyrektywy 2002/47/WE, rozpatrywane w świetle jej motywów 3 i 5, należy interpretować w ten sposób, że celem dyrektywy jest zapewnienie instytucjom kredytowym szczególnie korzystnego pierwszeństwa w przypadku niewypłacalności ich klientów, zwłaszcza w stosunku do innych wierzycieli tych klientów, takich jak pracownicy – w odniesieniu do ich wierzytelności związanych z wynagrodzeniem za pracę, państwo – w odniesieniu do jego wierzytelności podatkowych oraz wierzyciele mający zabezpieczenie rzeczowe korzystające z rękojmi wiary publicznej wynikającej z wpisu do rejestru publicznego?
- 3) Czy art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2002/47/WE należy uważać za środek harmonizacji minimalnej czy pełnej, a zatem czy przepis ten powinien być interpretowany w ten sposób, że pozwala on państwom członkowskim na rozszerzenie tego przepisu na podmioty, które są wyraźnie wyłączone z zakresu zastosowania dyrektywy?
- 4) Czy art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2002/47/WE jest przepisem bezpośrednio stosowanym?
- 5) Na wypadek gdyby cel i zakres dyrektywy 2002/47/WE okazały się węższe niż cel i zakres ustawy krajowej, której przyjęcie było formalnie uzasadnione obowiązkiem transpozycji dyrektywy – czy możliwe jest posłużenie się wykładnią dyrektywy w celu stwierdzenia nieważności klauzuli dotyczącej zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji opartej na prawie krajowym, takiej jak ta, której dotyczy spór w postępowaniu głównym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168, s. 43).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 28 stycznia 2015 r. w sprawie T-341/12,
Evonik Degussa/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 kwietnia 2015 r. przez Evonik Degussa
GmbH**

(Sprawa C-162/15 P)

(2015/C 198/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Evonik Degussa GmbH (pełnomocnicy: adwokaci C. Steinle i C. von Köckritz, A. Richter)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska